

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO.

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA.

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimo-sexto mensis,
Januarii, anno Domini M. DCC. XLVII.*

M. NATALI-ANDRÆA-JOANNE-BAPTISTA
CHESNEAU, Doctore Medico, Præside.

An à facili perspiratione, functionum libertas?

I.

ITA, motuum perennitas, à consensu inter fluida
& solida omnino dependet. Fluidorum actio, solidorum
reactio non impediatur, viget sanitas. Tandem sani
vitam degimus, quamdiu fluxilis est sanguis, & fle-
xibiles fibræ. Ubi inspissatur ille, vel hæ rigent,
aut morbo tentamur, aut consensuicimus. Undenam istud? In-

A

2

spissatus scilicet sanguis canaliculos & meatus immensæ tenuitatis non permeat; & crispatis fibris, humoribus præcluditur via. Hinc senectus protrahi non solet, ni perspirabile corpus effeceris, alioquin tenues emorientis flammulæ scintillas citò restinxeris. Fausta illi contigit natura, cujus corpus experitur effluvium, eò salubrius, quò facilius, eò pejùs, quò difficilius. Felices! Si parili sorte cum omnibus actum esset; sed naturæ beneficiis gaudere non omnibus æquè datum est. Non omnibus facilis est perspiratio. Non omnibus ea est corporis dispositio rara, cujus ope perfectiores eduntur functiones, morbi facilius curantur, vitæ felicior, longiorque producitur.

I I.

DIUTURNITATEM vitæ, quam omnes in votis habent, laudabilibus sæpè obfirmat natura principiis; ast illam, cheu! morum, morborumque iniquitas sæpius præscindit. Miserum hominem qui affigit humi divinæ particulam auræ; qui dona naturæ non servat, sed disperdit! Miseriorem qui innumeris propemodum obnoxius est infirmitatibus! Miserimum qui sæpè ex propriâ naturâ morbus est! Hinc venerandus Cous, *quibus corpus male perspirat ii càm in morbos inciderint, difficilius resituuntur*; quia per corporis halitus sufficienter eliminari nequeunt pravi humores. Supervacaneâ quin etiâ humorum farragine libertas functionum impeditur. Igitur qui domi habet quo sibi plaudet, cui patentia sunt cutis spiramenta, facilius vim vi repellere potest, hostemque minori negotio fugat.

Lib. de Alim.
Scd. 6.

I I I.

QUEMADMODUM vegetabilibus folia, corticem natura concessit, ut completâ coctione defecatio in ipsis redditus nutritius succus, maturitati fructuum & seminum consuleret, ita animalibus cutem tribuit, ut succus nutritius percurrendo exiguos meatus, novam partium elaborationem novumque fluorem adipiscatur, inutilia separentur, patentibus ostiis eliminentur, & tandem redux iterum interiora animalis nutritiæ & vivificet. Cutis totum corpus investiens, sanguinis universale emunctorium, laniatur à multis; sed illius structura penè in abscondito est. Naturæ scrutatori obvia venit cuticula, membrana pellucida, tactûs munimentum, sensûs expers. Cu-

M. Malp.
Anat. plant.

tem adversus externas injurias defendit, moderaturque nimiam succorum avolationem. Non ex vaporum corporis condensatione, non ex cute indurata, eam etenim foetus in aquis amnii sortitur. Aquæ ebullientis auxilio sublatâ cadaveris cuticulâ, obvia venit membrana ea fortis, valida, cujus exterior superficies multis perforata foraminulis, per quæ processibus mollium fistularum æmulis, aditum præbet; interior verò cum pinguedine cohæret. Hæc in omnem sensum dilatari capax, ex ramulis vasorum sanguiferorum lymphaticorumque expansis, ex copiosissimis nervulis constructa est. Hæc perspirationis organum, sed non sola; nam ad hanc robur cordis, pulmonum structura & motus, arteriarum pulsus, fibrarum elater pertinere videntur; totius tandem machinæ vasa, quæ utilia retinent, quæ superflua depellunt.

I V.

SANGUIS, vitæ fons, vitam ipse brevè destrueret, ni circuitum suum huc lentè, huc velocitè peragens, varia reperiret incernicula, per quæ defæcari posset. Tota ferè est vasculosa partium structura, ut dum arctos arteriarum ductus interluit sanguis, per earum meatus porosque excretorios, corpori insensas particulas efferrat atque rejiciat. Tunc minùs ægrotant, salubriùsque degunt corpora, cum perenni ac debito fluxu à corde ad habitum fertur cruor, ut purior evadat. Exiles ad capillarium tubulos cum appulit, simplici mechanices lege suam in serosis vasis deponit lympham; rutilantes enim globuli paulò crassiores, quàm ut ea subire queant, per patentes venarum tubos feruntur, cordi & arteriis committendi, mox comminuuntur, attenuantur, perspirationis materiem suppeditaturi. Lympha nutritionis est periudè ac perspirationis materia. Pars alia gelatinæ similis fibris applicatur, easque pervadens mucositate suâ earum molliem, extensionem, sicque refectionem perdit, promovet. Pars alia subtilior per dehiscencia cutis spiramenta tenues in auras evanescit. Sed omnis lympa repetitis vasorum istibus, fluidorum circuitibus seriùs ocyùs-vè expellitur & vacuatur; omnium etenim functionum terminus, perspiratio; quæ si facilis, functionum integritas, causarumque morbificarum non ità difficilis reperitur expulsio. Cur etenim feralis variolarum morbus pueris juvenibusque tam mansuetus serpit? Facilis est perspiratio. Cur in adultis & senibus tam noxia tabes? Adest fibrarum rigiditas, quâ pororum libertas præpeditur.

DENSIOR habitus vitæ compendium est, & ad interitum præceps. Ab eo omnis ferè morborum illuvies. Sanguis si copiâ peccet, gravia infert detrimenta, vix noceret, si dissilaretur. Putredo vitæ fundamenta quatit; à perspiratione impeditâ putredo. Plethora naturæ opera inturbat, vegetiora fient, si gementem sub pondere levaveris. Diariam febrem sine periculo non jactitat Medicina, ubi vaporibus præclusus est aditus. Alienos hostes reformidat natura, domesticos vix persentiscit, dùm illorum imperus vel frangit, vel eludit patente publicâ viâ. Calidi & humidi feliciores audiunt, non ab ingenio, quo melancholicis cedere dicuntur, sed libertate functionum, quam liberæ debent perspirationi. Frigidi & sicci senescunt antè senectutem, vix adolescunt, cùm exiguus qui illis inest spiritus, vix spirat. Homini nihil tam metuendum, quàm à seipso. Felicior igitur illorum conditio, qui habitum porosum quem contraxerunt ab ortu, rectâ vivendi ratione tuentur, diùque perspirationis beneficio functionum libertatem perennant.

Ergò à facili perspiratione, functionum libertas.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ludovicus-Renaus Maréau   *M. Antonius le Camus.*

*M. Hyacinthus-Theodorus Navon,
Exercitûs Regi in Italiâ
Proto Medicus.*

M. Josephus Lallemand.

*M. Claudius Bourdier de la
Moutière.*

*M. Ludovicus-Maria Pouffe,
Censor Regius.*

*M. Petrus Poissonnier, Professor
& Censor Regius.*

M. Guillelmus Ruellan.

*M. Antonius Casamejor, Censor
Regius.*

Proponebat Parisiis **JOANNES-JACOBUS MESSENCE**,
Andegavensis, Doctor Medicus Remensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1747,
à sextâ ad meridiem.